

доброчестина за мене да посрещна първия народенъ екзархъ. Нашиятъ трудъ и надеждитъ на българския народъ не отидоха напраздно. Вие сте нашъ водачъ и достойно ще пазите народа отъ враговетъ му“. Антимъ, много развълнуванъ, благодарилъ съ хубави думи на съборянитъ за избора. Той се обещава, че ще работи съ всичкитъ си сили за българската църква и моли народнитъ представители да го подкрепятъ въ трудната народна работа.

И всички членове на събора единъ по единъ се приближаватъ до Антима, цѣлуватъ му ръка и го поздравляватъ. Той ги благославя и пожелава успѣхъ на всички българи.

Още на другия день следъ явяването на новия екзархъ предъ народния съборъ, Антимъ I поискалъ да иде при гръцкия патриархъ и да се помири съ него, като му каже, че българитъ не се бунтуватъ противъ него, ами искатъ да иматъ своя народна църква, въ която да се молятъ на Бога по своя езикъ. И въ училищата ученицитъ да учатъ по българска книга. Когато обадили на патриарха, че българскиятъ екзархъ иска да го споходи за доброто на църквитъ и народитъ, той не го приелъ, като казалъ, че не го признава за български екзархъ, нито му разрешава да служи въ църквата. Това много натъжило българитъ. Всички се питали, какво ще стане, ако екзархътъ не може да служи, нито да дава благословия на народа.

Новата милость на султанъ Абдулъ Азиса.

Тъкмо въ това време, когато българитъ се чудѣли и маяли, какво ще правятъ, ако на екзарха не се позволи да служи на Великдень, да посрещне народа съ „Христосъ възкресе“ и раздаде червени